ECLI:LV:AT:2025:0211.11410030922.7.L
Lieta Nr. 11410030922, SKK-110/2025
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2025. gada 11. februārī

Senāts šādā sastāvā: senatori Aivars Uminskis, Ivars Bičkovičs un Aija Branta,

iepazinies ar apsūdzētā /pers. A/ aizstāvja zvērināta advokāta Toma Bordāna kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas 2024. gada 19. septembra lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmā daļa noteic, ka tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572. pantā un 573. panta pirmajā daļā minētajām prasībām.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmajai daļai pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā no jauna neizvērtē.

Apsūdzētā /pers. A/ aizstāvis T. Bordāns kasācijas sūdzībā norādījis, ka apelācijas instances tiesa, atzīstot apsūdzēto par vainīgu Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā, pārkāpusi Kriminālprocesa likuma 19. panta trešo daļu, 126. panta otro daļu, 128. pantu, 527. panta otrās daļas 1., 2. punktu. Apelācijas instances tiesa nepamatoti apsūdzētā /pers. A/ darbībās konstatējusi Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu – noziedzīgā nodarījuma objektīvo un subjektīvo pusi. Tiesa nav ņēmusi vērā, ka priekšmeta pārvietošana uz citu vietu neveido zādzības sastāvu, un nav norādījusi uz pierādījumiem, kas apstiprina apsūdzētā mantkārīgo nolūku.

Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka pirmās instances tiesa apsūdzētā /pers. A/ darbībās pamatoti konstatējusi visas nepieciešamās un obligātās Krimināllikuma 180. panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāva pazīmes un secinājusi, ka apsūdzētā vainīgums minētajā noziedzīgajā nodarījumā pierādīts ārpus saprātīgām šaubām.

Apelācijas instances tiesa izvērtējusi apsūdzētā /pers. A/ liecības par to, ka nav nozadzis videonovērošanas kameru no mājas bēniņiem, un /pers. B/ (*/pers. B/*) liecības par to, ka apsūdzētais mājās nav atnācis ar videonovērošanas kamerai līdzīgu priekšmetu, kopumā un savstarpējā sakarībā citiem pierādījumiem lietā, proti, liecinieku /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/ liecībām un videoieraksta apskates protokolā ietvertajām ziņām, konstatējusi, ka apsūdzētais /pers. A/, atrodoties mājas bēniņos, piegājis pie videonovērošanas kameras un to norāvis.

Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ aizstāvja T. Bordāna kasācijas sūdzības argumenti šajā daļā pamatoti ar aizstāvja atšķirīgo viedokli par faktisko apstākļu un pierādījumu novērtējumu un vērsti uz to, lai panāktu apelācijas instances tiesas nolēmuma atcelšanu nevis juridisku, bet faktisku iemeslu dēļ, kas ir pretrunā ar Kriminālprocesa likuma 569. panta pirmo daļu.

Minētais šajā daļā ir pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta pirmo daļu.

Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta otrās daļas 2. punkts noteic, ka tiesa var atteikties ierosināt kasācijas tiesvedību, ja, izvērtējot kasācijas sūdzībā vai protestā minētos argumentus, nerodas šaubas par pārsūdzētā nolēmuma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā.

Apsūdzētā /pers. A/ aizstāvis T. Bordāns kasācijas sūdzībā norādījis, ka lietā nav veikta notikuma vietas apskate, lai noskaidrotu lietā nozīmīgus apstākļus, tai skaitā par videonovērošanas kameras atrašanos mājas bēniņos.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 27. panta pirmās daļas 1., 2. punktu procesa virzītājs ir amatpersona [..], kas konkrētajā brīdī vada kriminālprocesu, organizē kriminālprocesa norisi un pieņem lēmumus par kriminālprocesa virzību. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 397. panta pirmo daļu [..] procesa virzītājs veic šajā likumā paredzētās procesuālās darbības līdz brīdim, kad tiek noskaidrota persona, kura saucama pie kriminālatbildības, un savākti pietiekami pierādījumi kriminālprocesa nodošanai prokuroram kriminālvajāšanas uzsākšanai.

Senāts norāda, ka jebkuru izmeklēšanas darbību, tai skaitā notikuma vietas apskates veikšana vai neveikšana ir jautājums, kuru katrā konkrētā lietā patstāvīgi izlemj procesa virzītājs, vadoties no sava subjektīvā priekšstata par to, vai lietā ir iegūti pietiekami pierādījumi, lai pierādīšanas rezultāts būtu ticams un neradītu šaubas par konstatēto faktu atbilstību lietas faktiskajiem apstākļiem.

Ievērojot minēto, Senāts atzīst, ka minētais apsūdzētā /pers. A/ aizstāvja kasācijas sūdzības arguments nerada šaubas par apelācijas instances tiesas lēmuma tiesiskumu un izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes judikatūras veidošanā, jo kasācijas sūdzībā šajā daļā nav norādīti argumenti par tiesību normu interpretāciju, kas varētu būt nozīmīga tiesu praksē.

Tādējādi minētais šajā daļā ir pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1] panta otrās daļas 2. punktu.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573. panta trešo un piekto daļu, 573.[1] panta pirmo daļu un otrās daļas 2. punktu, Senāts

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Lēmums nav pārsūdzams.

A. Uminiskis I. Bičkovičs A. Branta